

der deri ſkulde være noget Paafaldende udover det, at det er ufædvanligt, kan jeg ikke ſe. Det ærede Medlem ønskede at ſaae at vide, hvorfor jeg havde kaldt dette Forslag til Beſlutning en Gaandsrækning. Det er ganſke viſt ikke en Gaandsrækning i den Forſtand, ſom det ærede Medlem vilde tage det i, nemlig en Gaandsrækning til en Overenſkomſt. Saaledes har jeg ikke betegnet det. Jeg har udtryffeligt ſagt, at jeg ikke har kunnet opfatte Stillingen anderledes end, at en Overenſkomſt, en Forſoning mellem den nuværende Regjering og det nuværende Folkething ikke mere er mulig. Derfor har jeg ikke betegnet det Skridt, ſom vi have gjort, ſom en Gaandsrækning til Forſoning, men ſom en Gaandsrækning til en ſaadan Løsning af Striden, at man kunde undgaa Anvendelſen af yderligere Vaaben, og en ſaadan Betydning af dette Skridt havde jeg fremdeles. Den høitærede Regjering kan benytte denne Gaandsrækning, og den kan lade det være. Ved Gaandsrækningen forſtaar jeg naturligvis Anviſningen til en Oploſning af dette Thing. Det er jo det, ſom for os i alt Fald maatte ligge nærmest; en direkte Opfordring til den høie Regjering om ſjællikkelig at vige ſit Standpunkt har ikke kunnet ligge os nær, hvorimod Gaandsrækningen kunde anvendes ved en Oploſning af dette Thing efter den Erklæring, ſom det abſolute Flertal havde afgivet. Vil den høitærede Regjering ikke benytte denne, ſom jeg har kaldt det, Gaandsrækning, ſjændt det er kommet til en Afſtemning over Finantſloven, ſaa er det jo klart, at Anſvaret for, at det kommer til en Forkaſtelse af Finantſloven, kommer til at hvile paa den høitærede Regjering. Jeg ſkal blot ſøje til, at naar det flere Gange har været nyttet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds, at vi ſtillede Fordring om en udelukkende Overenſtemmelse mellem Folkethinget og Regjeringen, ſaa er dette Ord „udelukkende“ et Udtryk, ſom ingenſinde er bleven brugt fra vor Side, og ſom heller ingenſinde har ligget i vor Tanke. Vi have kun fordret, at Overenſtemmelse i Grundprinciperne ſkulde være tilſtede mellem Regjeringen og Folkethinget, medens vi ere os fuldstændig klart bevidſte, at der i de enkelte Sager bliver Spørgsmaal om Overenſkomſt paa mange Punkter, og at ſaaledes det, ſom Folkethinget hidtil har ſtillet op ſom ſit Willie, meget vel kan blive lempet og ordnet efter den Overenſkomſts Betingelſer, ſom maatte komme iſtand. Derfor det ærede Medlem for Ribe Amts 1ſte Valgkreds (S. S. Chriſtenſen) ſkal jeg kun gjøre den Bemærkning, at han jo for ſaa vidt er i fuldstændig Overenſtemmelse med os, naar vi have fordret en Regjering, der kunde være et Udtryk for Flertallets Anſkuelſer i denne Sal. Det ærede Medlem forlanger en Regjering, der kan være et Udtryk for hans Partis Anſkuelſer, og for ſaa vidt ere vi alſaa fuldstændig enige.

Octavius Hauſen: Det forekommer mig, at det, ſom det ærede Medlem, der nu ſatte ſig, berørte, netop er det, ſom her er Sagen, nemlig, at de 53 Medlemmer, ſom have indbragt dette Forslag til Reſolution, vilde om muligt undgaa at komme til at ſtemme mod Finantſloven; de ville med andre Ord have, at Hans Majestæts Regjering ſkal befri dem for at gjøre dette uhyrte og, om jeg ſaa maa kalde det, næſten revolutionære Skridt. Men de Herrer kunne ikke vente, at Hans Majestæt Kongens Regjering ſkal ræffe Gaanden dertil. Jeg maa ſige, at jeg ſer netop i den Omſtændighed, at de Herrer ikke uden megen Parlamentæren i Forveien gaa til at gjøre det, ſom de maatte have beſluttet ſig til, at nægte Finantſloven — netop i den Omſtændighed, at de ſaaledes tale en Del i Forveien, før Sagen kommer, ſer jeg et Gaab om; at det ikke er aldeles endelig beſluttet af alle Medlemmerne, at de virkelig vilde gjøre dette Skridt. Men dette Spørgsmaal ligger ikke for idag, det vil blive Tid og Læglighed nok til at tale derom imorgen; de Herrer have alſaa endnu en Nat at ſove paa, de have endnu en Dag til at overveie, om de virkelig vilde vove ſig til det, ſom utvivſomt ikke vil styrke deres Stilling lige over for Landet. Naar jeg ikke kan ſtemme for dette Forslag, ſaa er det iøvrigt ingenlunde, fordi jeg ſtaar paa ſamme Standpunkt ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds (Rimeſtad), det er ſimpelthen fordi, ſom det allerede er udtalt af det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lernanſen), det i Beſlutningen ſiges, at man ſkuld holder og gjentager de i Adreſſen af 31te Marts d. N. indeholdte Udtalelſer. Hvis denne anden Del af Forſlaget gik ud, ſaaledes at kun det første og tredje Punkt ſtod tilbage, var der i og for ſig ikke det Mindſte i Veien for, at jeg kunde ſtemme for dette Forslag; jeg tvivler ikke paa, at der da for de allerfleſte Medlemmer vilde være meget lidt i Veien for at ſtemme for det. Der havde derfor til en vis Grad kunnet være Opfordring til at ſtille Endringsforſlag om at udſtemme denne anden Del af Beſlutningen. Naar jeg imidlertid ikke har gjort dette grunder det ſig paa den ſamme Betragtning, ſom iſjor førte til, at jeg lige over for de forſkjellige Dagsordener, ſom bleve foreslaede, ſtemte efter Sagens Realitet, at jeg ikke fulgte det Forslag, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds fremsatte, at man ſkulde ſtemme for Dagsordenerne i en anden Betydning end den, ſom Forſlagsſtillerne havde tænkt ſig. Naar man ſ. Ex. her ſtemte for den første Del af Beſlutningen: „Thinget beklager, at de Forhold, der fremkaldte Adreſſen af 31te Marts dette Aar til Kongen, endnu ere de ſamme“, kunde dette jo meget godt forſtaas ſaaledes, at man beklager, at Folkethinget endnu beſtændig har den ſamme Opfattelſe, ſom det havde for et halvt